

A decorative border of colorful butterflies (purple, orange, and black) surrounds the entire page. The butterflies are arranged in a grid-like pattern, with a single row at the top and bottom, and vertical columns on the left and right sides.

Ζωικό Βασίλειο

Mini Animal Encyclopedia

Μια εργασία από τους μαθητές της Δ' Τάξης
του δημοτικού σχολείου Συκουρίου

A project presented by the students of 4th Class of Sykourio Primary School

2015-2016

Seahorse-Ιππόκαμπος

Seahorse-Ιππόκαμπος

Χαρακτηριστικά

Κυριότερα γνωρίσματά του είναι η όρθια στάση του. Το μήκος του φθάνει τα 25 εκατοστά, έχει ρύγχος βραχύ και σωληνοειδές που καταλήγει σε στόμα ευρύ. Από τον τράχηλο εκφύονται δύο μικρά πτερύγια. Το σώμα του είναι πεπλεγμένο που καλύπτεται εξ ολοκλήρου από διογκωμένα λέπια που απολήγουν σε ακίδες κατά εμφανείς χρωματικές ζώνες. Ως κακός κολυμβητής χρησιμοποιεί πολύ συχνά την συλληπτήριο ουρά του για να γαντζωθεί σε σταθερά αντικείμενα, όπως κοράλλια.

Συνηθέστερος χρωματισμός του Ιππόκαμπου είναι φαιοπράσινος στη ράχη με ασπρόμαυρες κηλίδες και ανοιχτόχρωμος στη κοιλιά που αισθητά προεξέχει. Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του ιππόκαμπου είναι η ιδιόρρυθμη ζωτοκία του, δηλαδή τα αυγά του θηλυκού τα οποία παραλαμβάνει ο αρσενικός και τα οποία τοποθετεί σε ειδικό ασκό της κοιλίας του όπου και εκκολάπτονται. Μετά δε την εκκόλαψη ο ασκός σχίζεται και εξέρχονται οι μικροί ιππόκαμποι.

Οι αρχαίοι συγγραφείς όπως ο Πλίνιος, ο Διοσκουρίδης κ.ά. απέδιδαν στον ιππόκαμπο θεραπευτικές ιδιότητες. Αντίθετα ο Αιλιανός θεωρεί το κρέας του ιππόκαμπου δηλητηριώδες.

Νικόλας Μακρής

ΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΓΕΛΑΔΑ - Bull & Cow

Ο ταύρος (*Bos taurus*) η επιστημονική ονομασία που έχει δοθεί στο σύνολο των οικόσιπων βοειδών του Παλαιού Κόσμου που κατάγονται από τον άγριο άουροχς. Είναι ένα είδος **μεγαλόσωμων** μηρυκαστικών θηλαστικών (120 με 150 εκατοστόμετρα για 600 με 800 χιλιόγραμμα

Η αγελάδα είναι το κυριότερο παραγωγικό ζώο που ο άνθρωπος εξημέρωσε και το έκανε κατοικίδιο από πολύ παλιά εποχή. Αρχική της πατρίδα ήταν η Ασία, από την οποία απλώθηκε σ' όλη τη Γη, μαζί με τον άνθρωπο. Οι φυσικοί παράγοντες κάθε τόπου, όπου εγκαταστάθηκε (κλίμα, τροφή, ποιότητα εδάφους, υψόμετρο κτλ.) την ανάγκασαν σε προσαρμογή, όπως άλλωστε όλα τα ζωικά είδη. Έτσι δημιουργήθηκαν οι διάφορες φυλές αγελάδων με διαφορετικά χαρακτηριστικά. Τη διαφοροποίηση αυτή επαύξησε, από τις αρχές του περασμένου αιώνα, η δράση του ανθρώπου στην Ευρώπη που, χρησιμοποιώντας ζωοτεχνικές μεθόδους (επιλογή, διασταύρωση, πλούσια διατροφή κ.ά.), κατόρθωσε να της δώσει τη σημερινή μορφή της «βελτιωμένης» αγελάδας. Στα δυτικά κυρίως η «βελτίωση» προχώρησε περισσότερο. Σ' αυτό βοήθησαν και οι πολύ ευνοϊκές για την αγελάδα συνθήκες των παράκτιων περιοχών και των νησιών της Μάγχης, της Βόρειας θάλασσας και της Αγγλίας, όπως είναι το εύκρατο κλίμα και η υγρασία που διατηρούν καταπράσινα λιβάδια όλο το χρόνο. Οι βελτιωμένες αυτές φυλές μεταφέρθηκαν και κατέκτησαν την Αμερική και ήδη απλώνονται σ' όλο τον κόσμο.

Η αγελάδα χρησιμοποιείται από τον άνθρωπο για γαλακτοπαραγωγή και αναπαραγωγή, το βόδι και κυρίως το μοσχάρι για κρεατοπαραγωγή, ενώ ο ταύρος μόνο για αναπαραγωγή. Τα βόδια χρησιμοποιούνταν παλαιότερα και για τις αγροτικές εργασίες.

Στην Ελλάδα έχουμε ακόμη την αγελάδα της εγχώριας φυλής, δημιούργημα του ζεστού και ξηρού μας κλίματος και της φτωχής μας γης. Είναι μικρόσωμη, τραχιά και ικανή να περπατάει όλη τη μέρα. Δίνει γάλα όσο χρειάζεται για το μοσχάρι της. Το τρίχωμά της είναι τραχύ με χρώμα σταχτόμαυρο που λέγεται «μελισσό». Τα νεαρά ζώα είναι περίπου μαύρα και με την ηλικία γίνονται σταχτιά ως άσπρα.

Σαμαράς Γιάννης

Καγκαουρό-Καγκουρό

Το **καγκουρό** είναι μαρσιποφόρο ζώο που απαντάται στην Αυστραλία και τη Νέα Γουινέα. Ανήκουν στην οικογένεια των μακρόποδων, που περιλαμβάνει 63 είδη καγκουρό.

Ο πρώτος Ευρωπαίος που είδε καγκουρό ήταν ο Ολλανδός ναυτικός Φραντσίσκο Πέλσαρτ, το 1629, όταν το πλοίο του ναυάγησε στην ακτή της Αυστραλίας. Το όνομά τους το πήραν από τον Άγγλο θαλασσοπόρο Τζέιμς Κουκ. Όταν ο Κουκ έφτασε, το 1770, στην Αυστραλία, παρατήρησε το ζώο και ρώτησε τους Ιθαγενείς πώς λέγεται. Αυτοί απάντησαν: "Καν γκου ρό", που σημαίνει "πάνω-κάτω". Το αληθινό όνομα του Καγκουρό στη γλώσσα των Ιθαγενών είναι γολαρού και το λένε έτσι μέχρι και σήμερα. Αυτά που είχε δει ο Κουκ ήταν τα γαλαμπί όπως τα λένε οι Ιθαγενείς, και ανήκουν και αυτά στην οικογένεια των μακρόποδων.

Όλα όμως τα ζώα που τα λένε καγκουρό, μικρά ή μεγάλα ανήκουν στην τάξη των μαρσιποφόρων. Το όνομα μαρσιποφόρα προέρχεται από την αρχαία λέξη μάρσιπος, που σημαίνει σάκος και δόθηκε στα ζώα αυτά επειδή η θηλυκή έχει ένα είδος σάκου στην κοιλιά, όπου τα μικρά τους περνούν τους πρώτους μήνες της ζωής τους. Στην κοιλιακή πλευρά του μαρσίπου υπάρχουν οι θηλές, απ' όπου τα μικρά καγκουρό θηλάζουν για μερικούς μήνες. Όταν γεννηθούν, η μητέρα γλείφει το τρίχωμα της κοιλιάς της κι ανοίγει ένα δρόμο ως τον μικρά να μπορούν εύκολα να τον βρουν.

Γρηγόρης Νιάκας

Φάλαινα-Whale

Οι **φάλαινες** είναι **Κητώδη θηλαστικά** που ζουν στη θάλασσα. Η κοινή ονομασία φάλαινα περιλαμβάνει τα θηλαστικά που ανήκουν στις οικογένειες *Φαλαινίδες*, *Φαλαινοπτερίδες* και *Φουσητηρίδες*. Τα πιο χαρακτηριστικά είδη ανήκουν στην οικογένεια Φαλαινίδες. Παρά το γεγονός ότι έχουν την ανατομία και τα γνωρίσματα των θηλαστικών, η μορφή τους είναι αυτή του **ψαριού**. Ο αριθμός των φάλαινων έχει μειωθεί και πολλά είδη απειλούνται με εξαφάνιση, εξαιτίας της εντατικής θήρευσης, για το λίπος, το κρέας, τα οστά και τις μπαλένες τους.

Είναι θηλαστικό και ανήκει στην ίδια οικογένεια με το δελφίνι, στα κητώδη. Όπως όλα τα θηλαστικά, οι φάλαινες αναπνέουν με πνεύμονες (γι' αυτό και υποχρεώνονται να ανεβούν στην επιφάνεια του νερού, για να αναπνεύσουν), είναι ζώα θερμόαιμα, θηλάζουν τα μικρά τους και έχουν (αν και πολύ λίγο) τρίχωμα. Το κεφάλι του ζώου δεν ξεχωρίζει από το υπόλοιπο σώμα και είναι μεγάλο. Στο τεράστιο στόμα της δεν έχει δόντια. Στο πάνω μέρος του κεφαλιού έχει ρουθούνια. Όταν αναδύονται στην επιφάνεια, οι φάλαινες εκκενώνουν τον αέρα που είχαν στους πνεύμονες με πίεση. Για το λόγο αυτό σχηματίζουν πίδακα. Το νερό εκτοξεύεται από μια οπή στο πάνω μέρος του κεφαλιού τους (από δύο οπές στις φάλαινες με μπαλένες). Τα μπροστινά τους άκρα έχουν μετατραπεί σε πτερύγια του θώρακα, ενώ τα πίσω άκρα επέχουν θέση πτερυγίων για την ουρά. Το **δέρμα** τους είναι ιδιαίτερα λεπτό και προστατεύεται από ένα στρώμα λίπους, το οποίο εκτός των άλλων λειτουργεί και ως αποθήκη ενέργειας. Το **γάλα** του ζώου περιέχει επίσης λίπος(με περιεκτικότητα περίπου 50%). Η καρδιά τους είναι τετράχωρη.

Η ηλικία τους μπορεί να ξεπεράσει και τα 100 χρόνια. Επιπλέον, έχει βρεθεί φάλαινα, η ηλικία της οποίας υπολογίστηκε στα 211 χρόνια και θεωρείται το γηραιότερο θηλαστικό.

Βαλεντίνα Σελαμάι

Πεταλούδα-Butterfly

Η **πεταλούδα** είναι έντομο της Τάξης των Λεπιδόπτερων και ανήκει σε μία από τις υπεριοικογένειες των Hesperioidea(Εσπερίες) ή των Papilionoidea (όλες οι άλλες πεταλούδες). Οι πεταλούδες ανήκουν στο φύλο των αρθρόποδων και την τάξη των εντόμων. Τα είδη τους υπερβαίνουν τον αριθμό των 100.000 σε όλο τον κόσμο. Έχουν μακριές κεραίες, δύο ζεύγη φτερών καλυμμένα με πολύχρωμα λέπια, διαθέτουν στοματικά μόρια μυζητικού τύπου και οι κεραίες τους ποικίλλουν ανάλογα με το είδος.

Η μεταμόρφωσή τους από την στιγμή της γέννησης, σε μορφή κάμπιας (προνύμφες), είναι τεράστια. Έχουν σκληρόμορφο σώμα και μασητικό στοματικό τύπο, ενώ συχνά διαθέτουν μεταξοειδείς αδένες και με τα λεπτά στρώματα μεταξιού που παράγουν, δημιουργούν ένα κουκούλι, στο οποίο εισέρχονται και μετατρέπονται σε χρυσαλίδες. Όταν βγαίνουν από το κουκούλι, έχουν πλέον τη μορφή ενήλικης πεταλούδας. Οι πεταλούδες είναι φυτοφάγες και συχνά το μεγαλύτερο τμήμα τους παρουσιάζει περιπτώσεις σεξουαλικού διμορφισμού. Τα [Λεπιδόπτερα](#) χωρίζονται σε δύο κατηγορίες: τα ομοιόνευρα, στα οποία οι τέσσερις φτερούγες παρουσιάζουν όμοιες πτυχωσεις και τα ετερόνευρα στα οποία οι πίσω φτερούγες έχουν μειωμένες πτυχωσεις.

Μαρία Φασούλα

Μέλισσα-Bee

Η **μέλισσα** είναι έντομο από την τάξη υμενόπτερα, που θεωρείται από όλα γενικά τα έντομα το πιο σπουδαίο από οικονομικής άποψης για τον άνθρωπο.

Στο είδος της **μέλισσας της μελιτοφόρου**, όπως επίσημα λέγεται η μέλισσα, υπάρχουν τρεις βασικές ομάδες, η κάθε μια από τις οποίες έχει και μερικές φυλές. Η πρώτη ομάδα περιλαμβάνει τις μέλισσες της ανατολικής Ασίας με εκπρόσωπο τη μέλισσα την ινδική. Η δεύτερη ομάδα είναι η αφρικανική και η τρίτη ομάδα είναι η ευρωπαϊκή, που περιλαμβάνει πάνω από 10 φυλές. Οι πιο γνωστές διεθνώς είναι η Ιταλική (*ligustica*) και η Γιουγκοσλαβική (*Carnica*), ενώ στην Ελλάδα πιο διαδεδομένη ντόπια φυλή είναι η (*Cecropia*) η οποία πήρε το όνομά της από τον πρώτο βασιλιά της Αθήνας Κέκροπα.

Η καθεμιά από τις παραπάνω ομάδες έχει μερικά βασικά διακριτά χαρακτηριστικά. Τα τελευταία χρόνια άρχισε η συστηματική διασταύρωση των μελισσών για να δημιουργηθεί νέος τύπος που θα έχει μέσο μέγεθος, θα είναι ήσυχη και εργατική και θα πολλαπλασιάζεται σχετικά εύκολα την άνοιξη.

Οι μέλισσες εκτρέφονται για το μέλι, που θεωρείται μια από τις πιο καλές τροφές, για το βασιλικό πολτό που χρησιμοποιείται σαν διεγερτικό και στην παρασκευή καλλυντικών, για την πρόπολη η οποία είναι μέγιστο αντισηπτικό, για την γύρη που έχει ευεργετικές ιδιότητες στον οργανισμό μας, για το κερί πριν από μερικά χρόνια είχε μεγάλη αξία, και για το δηλητήριο τους που περιέχει ουσίες, που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σαν φάρμακο για τους ρευματικούς. Ακόμη πολύ μεγάλη είναι η προσφορά των μελισσών στην επικοινωνία των λουλουδιών. Η οικονομική σημασία της γονιμοποίησης, στην οποία συμβάλλουν οι μέλισσες μεταφέροντας γύρη από λουλούδι σε λουλούδι, είναι ανυπολόγιστη.

Μελίνα Ντόντα και Ναυσικά Δημάκη

Λαγός - Hare

Ο λαγός ο κοινός (αρχ. ελλ.: «λαγῶς», λατ. ονομ.: «*Lepus*») είναι φυτοφάγο θηλαστικό, το οποίο ανήκει στην οικογένεια των λαγιδών. Το μήκος του φτάνει τα 75 εκ. και η ουρά του τα 8 εκ. Το βάρος του φτάνει τα 4-6 κιλά. Το τρίχωμά του αποτελείται από κοντές τρίχες σαν μαλλί και μακριές σαν στάχια. Αλλάζει χρώμα ανάλογα με την εποχή και το περιβάλλον, και είναι γρήγορο και ευκίνητο ζώο. Τρέχει με 70 χιλιόμετρα την ώρα αλλά ποτέ σε ευθεία, ώστε να παραπλανεί τους διώκτες του. Μπορεί να πηδήξει πάνω από 5 μέτρα.

Κατοικεί σε εύφορες πεδιάδες και δασώδεις βουνοπλαγιές αλλά έχει παρατηρηθεί και σε υψόμετρα έως 1500 μ. Την φωλιά του την κατασκευάζει σε μικρό βάθος το καλοκαίρι και μεγαλύτερο τον χειμώνα. Είναι μάλλον νυκτόβιο ζώο, και τρέφεται με λαχανικά και τεύτλα. Την φωλιά του την κατασκευάζει σε μικρό βάθος το καλοκαίρι και μεγαλύτερο τον χειμώνα. Γεννά 4 φορές τον χρόνο 1-4 μικρά, μετά από εγκυμοσύνη που διαρκεί 30 περίπου μέρες. Τα μικρά γεννιούνται με τρίχωμα και ανοιχτά μάτια, θηλάζουν 5-6 ημέρες και έπειτα αφήνονται στην τύχη τους. Αν επιβιώσουν, γίνονται ενήλικα άτομα σε 15 μήνες.

Ο λαγός ψάχνει την τροφή του τη νύχτα και κρύβεται στα σπαρτά, τους θάμνους και κάτω από μεγάλες πέτρες, ενώ του αρέσει να ροκανίζει και τον φλοιό των δέντρων. Οι αρσενικοί κάνουν επίδειξη δύναμης στα θηλυκά παλεύοντας μεταξύ τους, το ίδιο και τα θηλυκά για να αποφύγουν το επίμονο φλερτ των ανεπιθύμητων μνηστήρων.

Εύη Μπακαγιάννη

Σκύλος - Dog

Ο σκύλος ή σκυλί (αρχ. ελλ. κύων) είναι ανώτερο θηλαστικό ζώο του γένους *Canis* (επιστ. *Canislupusfamiliaris* - Κύων ο λύκος ο οικείος). Η καταγωγή του προέρχεται από τον κοινό λύκο. Ο σκύλος αποτελεί ένα από τα κοινότερα κατοικίδια ζώα.

Η σχέση του με τον άνθρωπο χρονολογείται από τα πολύ παλαιά χρόνια. Έχει υμνηθεί και δοξαστεί πολλές φορές κυρίως για την (έμφυτη) τάση του να δέχεται τον άνθρωπο ως ηγετικό μέλος της αγέλης και να δένεται μαζί του ιδιαίτερα στενά. Έτσι, έχουν υπάρξει περιπτώσεις σκύλων που θυσιάστηκαν για το "αφεντικό" τους, στην προσπάθειά τους να το σώσουν ή να το προστατεύσουν. Ο σκύλος ή σκυλί (αρχ. ελλ. κύων) είναι ανώτερο θηλαστικό ζώο του γένους *Canis* (επιστ. *Canislupusfamiliaris* - Κύων ο λύκος ο οικείος). Η καταγωγή του προέρχεται από τον κοινό λύκο. Ο σκύλος αποτελεί ένα από τα κοινότερα κατοικίδια ζώα.

Η σχέση του με τον άνθρωπο χρονολογείται από τα πολύ παλαιά χρόνια. Έχει υμνηθεί και δοξαστεί πολλές φορές κυρίως για την (έμφυτη) τάση του να δέχεται τον άνθρωπο ως ηγετικό μέλος της αγέλης και να δένεται μαζί του ιδιαίτερα στενά. Έτσι, έχουν υπάρξει περιπτώσεις σκύλων που θυσιάστηκαν για το "αφεντικό" τους, στην προσπάθειά τους να το σώσουν ή να το προστατεύσουν.

Υπάρχουν τουλάχιστον 360 φυλές σκύλων, που έχουν τις ικανότητες από το είδος κυνηγιού για το οποίο αναπαράχθηκαν. Αυτά που είναι πιο κοινωνικά είναι αυτά που ειδικεύονται στην επαναφορά και στο να βρουν το θήραμα χωρίς να το σκοτώνουν, αφήνοντας αυτήν την δουλειά στους κυνηγούς, ενώ σπανίως είναι επιθετικά και δένονται πολύ με τα αφεντικά τους. Από αυτές τις φυλές προέρχονται τα Λαμπραντόρ, τα Γκόλντεν, τα Σπάνιελ κ.α.

Τα σκυλιά που έχουν ειδικευτεί για κυνήγι μεγάλων θηραμάτων είναι και τα κατάλληλα για φύλακες και αυτά είναι περισσότερο επιρρεπή στην επιθετικότητα και γι' αυτό χρειάζεται να έχουν την κατάλληλη εκπαίδευση για να είναι ασφαλή για μία οικογένεια.

Τα Τεριέ είναι και από τις δύο μεριές, φτιαγμένα για μικρά θηράματα αλλά σχεδιασμένα να τα σκοτώνουν. Αν και φιλικά με τους ανθρώπους, μπορούν ενίοτε να γίνουν επικίνδυνα, λόγω του ατρόμητου χαρακτήρα τους και απαιτούν ιδιαίτερα προσεκτική αντιμετώπιση.

Νίκος Πούλιος

Chameleon-Χαμαιλέοντας

Ο Χαμαιλέοντας είναι ερπετό το οποίο έχει την ικανότητα να αλλάζει χρώμα ανάλογα με τον περιβάλλον του. Τα ειδικά κύτταρα του οργανισμού του, του επιτρέπουν να είναι καμουφλαρισμένος, για μία σχεδόν ολόκληρη ημέρα. Ο χαμαιλέοντας δεν γίνεται το ίδιο χρώμα με την επιφάνεια που αγγίζει, αλλά αλλάζει χρώμα έτσι ώστε να φαίνεται σαν το φύλλωμα. Διαθέτει μακριά συλληπτήρια ουρά, εξογκωμένα μάτια κινούμενα ανεξάρτητα από το άλλο. Ο χαμαιλέοντας τρέφεται με διάφορα έντομα και έχει την ικανότητα να γαντζώνεται εύκολα πάνω σε κλαδιά. Η τεράστια και κολλώδης γλώσσα του, το βοηθά να πιάνει έντομα. Μένει ακίνητος περιμένοντας την κατάλληλη στιγμή για να εκτινάξει τη γλώσσα του όπου ένα άτυχο έντομο θα κολλήσει πάνω της.

Βαγγέλης Μπέης

ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΠΑΝΤΑ-Giant Panda

Το **πάντα**, η **αιλουρόποδη αρκούδα** (*Ailuropoda melanoleuca* - Αιλουρόπους ο μελανόλευκος), γνωστό επίσης ως το **γιγαντιαίο πάντα** για να το ξεχωρίζουμε από το μη συγγενικό του κόκκινο πάντα, είναι μία αρκούδα που απαντάται στην κεντροδυτική και νοτιοδυτική Κίνα. Αναγνωρίζεται εύκολα από τις μεγάλες, χαρακτηριστικές μαύρες κηλίδες γύρω από τα μάτια του, τα αφτιά του, και κατά μήκος του στρόγγυλου σώματός του. Αν και κατατάσσεται στην τάξη των Σαρκοφάγων τρέφεται κατά 99% με μπαμπού. Τα πάντα στην φύση σποραδικά τρώνε άλλα είδη φυτών, άγριους βολβούς, ή ακόμα και κρέας με την μορφή πουλιών, τρωκτικών ή ψοφιδιών. Στην αιχμαλωσία (εθνικά πάρκα/ζωολογικοί κήποι), μερικές φορές τρώνε μέλι, αβγά, ψάρια, γλυκοπατάτες, φύλλα θάμνων, πορτοκάλια ή μπανάνες μαζί με το ειδικά παρασκευασμένο φαγητό.

Το γιγαντιαίο πάντα ζει σε λίγα βουνά της κεντρικής Κίνας, κυρίως στην επαρχία Σετσουάν, αλλά και στις επαρχίες Σαανσί και Γκανσού. Ως αποτέλεσμα της εντατικής καλλιέργειας, της αποψιλώσεως των δασών και άλλων εξελίξεων, τα πάντα έχουν οδηγηθεί μακριά από τις πεδινές περιοχές όπου παλαιότερα κατοικούσαν.

Το πάντα είναι είδος σε κίνδυνο. Αναφορά του 2007 έδειξε ότι ζουν 239 πάντα σε αιχμαλωσία εντός της Κίνας και άλλα 27 έξω από την χώρα. Οι εκτιμήσεις του άγριου πληθυσμού ποικίλουν: Μία εκτίμηση έδειξε ότι υπάρχουν γύρω στα 1590 μεμονωμένα πάντα στην άγρια φύση, ενώ μία μελέτη του 2006 μέσω ανάλυσης του DNA υπολόγισε ότι αυτός ο αριθμός πρέπει να είναι από 2000 μέχρι 3000. Κάποιες αναφορές επίσης δείχνουν ότι ο αριθμός των πάντα στη φύση αυξάνεται. Ωστόσο, η IUCN δεν πιστεύει ότι υπάρχει αρκετή σιγουριά ακόμη, για να ανακατατάξει το είδος από κινδυνεύον σε ευάλωτο.

Αν και ο δράκος χρησιμοποιείται συχνά ως εθνικό έμβλημα της Κίνας, το πάντα χρησιμοποιείται διεθνώς τουλάχιστον εξίσου συχνά. Και σαν τέτοιο (εθνικό έμβλημα της Κίνας) χρησιμοποιείται ευρέως εντός της Κίνας σε διεθνές πλαίσιο, όπως για παράδειγμα οι πέντε μασκότε των Ολυμπιακών αγώνων του Πεκίνου.

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΤΣΙΑ

Κουνέλι- Rabbit

Η λέξη **κουνέλι** δεν είναι όρος της συστηματικής βιολογίας. Χρησιμοποιείται για αυτά τα είδη διάφορων γενών, που μοιάζουν με το ευρωπαϊκό κουνέλι, ενώ τα άλλα είδη των γενών αυτών ονομάζονται λαγός ή πίκια. Γι' αυτόν το λόγο το ταξινομοπλαίσιο στην δεξιά πλευρά δεν ορίζει τα κουνέλια, αλλά μόνο απαριθμεί τα γένη, που μεταξύ άλλων περιέχουν είδη, τα οποία ονομάζονται κουνέλια, δηλαδή στα αγγλικά rabbits.

Το **κουνέλι** (αρχ. κόνικλος) είναι μικρό θηλαστικό της οικογένειας των λαγοειδών (*Leporidae*), που ζουν σε πολλά σημεία του κόσμου. Υπάρχουν επτά διαφορετικά γένη στην οικογένεια. στα οποία ταξινομούνται τα κουνέλια, συμπεριλαμβανομένου του **Ευρωπαϊκού Κουνελιού** (αγριοκούνελο - *Oryctolagus cuniculus*), του **Συλβίλαγου** (γένος *Sylvilagus*; 13 είδη), και του **Λαγού Amami** (*Pentalagus furnessi*, ένα είδος υπό εξαφάνιση στο Amami Oshima, Ιαπωνία). Υπάρχουν πολλά ακόμα είδη κουνελιών, τα οποία, μαζί με το Συλβίλαγο, το πίκια (rika, λαγόμορφο θηλαστικό της Ασίας) και το λαγό σχηματίζουν την τάξη **Lagomorpha**.

Γενικά, τα κουνέλια ζουν για περίπου 4-10 έτη. Έχουν μήκος σώματος από 40-50 εκατ. του μέτρου, κοντή ουρά, τρίχες δέρματος παχιές με διάφορα χρώματα, που ποικίλουν ανάλογα με τη φυλή, αυτιά μακριά και πόδια με νύχια.

Εύη Μπακαγιάννη

Φώκια Μονάχους-Monachous-monachous seal

Η μεσογειακή φώκια μονάχους (*Monachous Monachous*), είναι το ένα από τα δύο εναπομείναντα είδη μονόχοτης οικογένειας των φακίδων. Κάποτε ήταν εξαπλωμένη σε όλες τις ακτές τις Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας και του ανατολικού Ατλαντικού. Today, a number less than 600 animals, it's among the rarest and most endangered species on the planet and is classified as critically endangered with extinction by the World Conservation Union. Half the population approximately, around 250-300 people live in Greece.

Βασίλειο: Ζώα (Animal)

Συνομοταξία: Κορδωτά (Chordate)

Ομοταξία: Θηλαστικά (Mammalian)

Τάξη: Σαρκοφάγα (Carnivores)

Υπόταξη: Πτερύγια(Pinnipedia)

Οικογένεια: Φακίδες (Phocidae)

Γένος: *Monarchs*

Είδος: *M. monachus*

Γιώργος Παπαχρήστος

Η ΑΡΚΟΥΔΑ- Bear

Η καφέ αρκούδα ή φαιά αρκούδα ή κοινή αρκούδα (*Άρκτος η άρκτος-Ursus arctos*) είναι πανφάγο θηλαστικό ζώο και το είδος αρκούδας (ίσως το γνωστότερο) με την μεγαλύτερη γεωγραφική εξάπλωση, που μπορεί να φτάσει σε μάζα από 170 μέχρι 300 κιλά. Υποείδος της είναι η *Αρκούδα γκριζλί*, διάσημη στις Ηνωμένες Πολιτείες. Στην Ελλάδα, η καφέ αρκούδα υπάρχει κυρίως στη δυτική και βορειοδυτική Ελλάδα ωστόσο ο πληθυσμός της είναι περιορισμένος. Γενικότερα, απαντάται στην Ασία, την Ευρώπη, την Βόρεια Αμερική και τα όρη της βόρειας Αφρικής. Έχει μεγάλο κεφάλι, μικρά αυτιά, πατούσες με γερά νύχια και κοντή ουρά. Είναι μοναχικό ζώο. Ο ζωτικός χώρος των αρσενικών προστατεύεται από οποιονδήποτε αντίπαλο και φτάνει τα 1.000 τετρ. χλμ. Τρέφεται με φυτά, ψάρια, μέλι, πτηνά και τρωκτικά. Έχει οξεία όσφρηση και ασθενή όραση. Τα μικρά γεννιούνται τον χειμώνα, ζυγίζουν μερικές εκατοντάδες γραμμάρια και μένουν με την μητέρα τους πάνω από δύο χρόνια.

Βασίλειο: [Ζώα](#) (*Animalia*)

Συνομοταξία: [Χορδωτά](#) (*Chordata*)

Ομοταξία: [Θηλαστικά](#) (*Mammalia*)

Τάξη: [Σαρκοφάγα](#) (*Carnivora*)

Οικογένεια: [Αρκτίδες](#) (*Ursidae*)

Γένος: [Άρκτος](#) (*Ursus*)

Είδος: *U. arctos*

Σαμαράς Γιάννης

Πασχαλίτσα - Ladybird

Η **πασχαλίτσα** (επιστημονική ονομασία: *Κοκκινέλλη η επτάστικτος*, *Coccinella septempunctata*) είναι κολεόπτερο έντομο. Ανήκει στην οικογένεια Κοκκινελλίδες. Είναι επίσης γνωστό με τις ονομασίες **λαμπρίτσα** και **κοκκινέλλη**. Φθάνει σε μήκος τα 6 χιλιοστά. Τρέφεται με βλαβερά έντομα και για το λόγο αυτό θεωρείται ωφέλιμο ζώο για τους γεωργούς.

Συστηματική ταξινόμηση

Βασίλειο:	<u>Ζώα</u> (Animalia)
Συνομοταξία:	<u>Αρθρόποδα</u> (Arthropoda)
Ομοταξία:	<u>Έντομα</u> (Insecta)
Τάξη:	<u>Κολεόπτερα</u> (Coleoptera)
Οικογένεια:	<u>Κοκκινελλίδες</u> (Coccinellidae)
Γένος:	<i>Κοκκινέλλη</i> (<i>Coccinella</i>) Linnaeus, 1758

Η **πασχαλίτσα** (επιστημονική ονομασία: *Κοκκινέλλη η επτάστικτος*, *Coccinella septempunctata*) είναι κολεόπτερο έντομο. Ανήκει στην οικογένεια Κοκκινελλίδες. Είναι επίσης γνωστό με τις ονομασίες **λαμπρίτσα** και **κοκκινέλλη**. Φθάνει σε μήκος τα 6 χιλιοστά. Τρέφεται με βλαβερά έντομα και για το λόγο αυτό θεωρείται ωφέλιμο ζώο για τους γεωργούς.

Περιγραφή

Το ζώο έχει μικρό κεφάλι, που κρύβεται κάτω από τον προθώρακα και κεραίες που έχουν την ικανότητα να συστέλλονται. Τα φτερά του καλύπτονται από έλυτρα, τα οποία έχουν χρώμα **κόκκινο**. Επάνω τους υπάρχουν επτά μαύρα στίγματα (βούλες). Στο γεγονός οφείλεται και η επιστημονική ονομασία του εντόμου.

Αναπαραγωγή

Η πασχαλίτσα γεννά πολλά **αυγά**. Όταν βγαίνουν από αυτά οι προνύμφες είναι μεγάλες σε μήκος και έχουν έξι πόδια. Οι προνύμφες, όπως και τα τέλεια έντομα, μπορούν να τραφούν με **αφίδες** και επίσης με άλλα έντομα, που είναι επιζήμια για τη γεωργία.

Ναυσικά Δημάκη

ΑΕΤΟΣ-EAGLE

Οι αετοί είναι μεγάλα, σωματώδη αρπακτικά πουλιά, με βαρύ κεφάλι και ράμφος και, σχετικά βραχύ λαιμό. Ακόμα και τα μικρότερα μέλη, όπως ο σταυραετός (*Aquila pennata*), έχουν μεγέθη ανάλογα με εκείνο μιας γερακίνας (*Buteo buteo*). Γενικά, με εξαίρεση τους κόνδορες και κάποιους γύπες του Παλαιού Κόσμου, οι περισσότεροι είναι μεγαλύτεροι από οποιοδήποτε άλλο αρπακτικό πτηνό. Το μικρότερο είδος *Spilornis klossi*, ζυγίζει μόλις 450 γραμμάρια και έχει μήκος 40 εκατοστά, ενώ τα μεγαλύτερα είδη αναφέρονται παρακάτω.

Όπως όλα τα αρπακτικά πουλιά, έχουν πολύ μεγάλο και βαρύ ράμφος με ισχυρό άγκιστρο για τον τεμαχισμό σάρκας από τη λεία τους, ενώ η ρινοθήκη στερείται εγκοπής ή οδοντικής προεξοχής (διαφορά από τα γεράκια).

Το πτέρωμα είναι τις περισσότερες φορές σκουρόχρωμο (σταχτί, καφετί

ή μαυριδερό), με πιο ανοιχτόχρωμη την κάτω επιφάνειά του. Οι πτέρυγες είναι μεγάλες και αποστρογγυλεμένες (όχι οξύληκτες και δρεπανοειδούς σχήματος όπως στα γεράκια. Η ουρά κυμαίνεται σε μέγεθος από κοντή έως μακριά και, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, φέρει παράλληλες ραβδώσεις και μία τελική σκούρα λωρίδα στην άκρη της.

Οι ταρσοί είναι μυώδεις και, συνήθως πτερωμένοι, εφοδιασμένοι με πανίσχυρους γαμψώνυχες. Η εξαιρετικά οξεία όρασή τους που, φθάνει έως και 3,6 φορές την ανθρώπινη, τους δίνει τη δυνατότητα να εντοπίζουν τα πιθανά θηράματα από πολύ μεγάλη απόσταση. Μάλιστα, αυτή υποβοηθείται από τις πολύ μεγάλες οφθαλμικές κόρες που εξασφαλίζουν ελάχιστη περίθλαση(σκέδαση) του εισερχόμενου φωτός.

Τα φύλα, χωρίς να εμφανίζουν τον έντονο φυλετικό διμορφισμό των γερακιών, έχουν εν τούτοις διαφορά στο μέγεθος, με τα θηλυκά να είναι λίγο μεγαλύτερα και σαφώς βαρύτερα.

Μαριάντα Τσιακμάκη

Κοάλα - COALA

Το κοάλα (Φασκόλαρκτος ο στακτόχρους - *Phascolarctos cinereus*) είναι μαρσιποφόρο φυτοφάγο ζώο που ζει στην Αυστραλία, μόνος εκπρόσωπος της οικογένειας φασκολαρκτίδες.

Το κοάλα απαντάται σε ολόκληρη την ανατολική ακτή της Αυστραλίας, από την Αδελαΐδα μέχρι το νότιο τμήμα της χερσονήσου Κέιπ Γιορκ, και στην ενδοχώρα σε βάθος που εξαρτάται από την παρουσία βροχών που μπορούν να συντηρήσουν δάση ευκαλύπτου, τα φύλλα του οποίου αποτελούν και την αποκλειστική τροφή του. Τα Κοάλα της νότιας Αυστραλίας εξοντώθηκαν σε μεγάλη κλίμακα στις αρχές του 20^ο

αιώνα, αλλά ο πληθυσμός του είδους ανανεώθηκε σε κάποιο βαθμό. Σήμερα τα κοάλα είναι σχεδόν απειλούμενο είδος.

Αναστασία Βλαχογιάννη

Καρχαρίας - Shark

Καρχαρίας

Χρονικό πλαίσιο απολιθωμάτων:
Silurian–Recent

Ένας οκεάνιος λευκοπτερυγος καρχαρίας

Συστηματική ταξινόμηση

Βασίλειο:	<u>Ζώα</u> (<i>Animalia</i>)
Συνομοταξία:	<u>Χορδωτά</u> (<i>Chordata</i>)
Υποσυνομοταξία:	<u>Σπονδυλωτά</u> (<i>Vertebrata</i>)
Υπερομοταξία:	<u>Χονδριγθύες</u> (<i>Chondrichthyes</i>)
Υφομοταξία:	<u>Ελασμοβράγχοι</u> (<i>Elasmobranchii</i>)
Υπερτάξη:	Σελαχίμορφα

Οι **καρχαρίες** είναι ψάρια που ανήκουν στην υπέρταξη **σελαχίμορφα**. Οι καρχαρίες και τα μικρότερα συγγενικά τους σκυλόψαρα, γαλέοι κ.ά. έχουν ομοιογένεια μορφολογική και λειτουργική. Έχουν ασβεστοποιημένο και αποκλειστικά χόνδρινο σκελετό, μεγάλο κεφάλι, μεγάλα δόντια, σώμα επίμηκες, υδροδυναμικό, ισχυρή ουρά, με συνήθως ετερόκερκο ουραίο πτερύγιο, δέρμα τραχύ (καστανό στη ράχη και καστανόλευκο στην κοιλιά) καλυμμένο από «πλακοειδή λέπια» (δερματικά δόντια). Πρόκειται για ταχύτατους και άριστους κολυμβητές, αδηφάγα, σαρκοβόρα ψάρια. Επίσης οι περισσότεροι καρχαρίες είναι ωζωοτόκα ζώα.

Η ονομασία καρχαρίας προέρχεται από το αρχαίο ελληνικό "κάρχαρον" (= πριόνι), λόγω σχήματος και διάταξης των δοντιών του.

Οι καρχαρίες έχουν διαφοροποιηθεί σε περίπου 440 είδη με μέγεθος από 20 εκατοστά μέχρι 15 μέτρα (φαλαινοκαρχαρίας). Ζουν κυρίως στις θερμές θάλασσες, αλλά μπορεί να τους συναντήσει κανείς σπάνια και σε μεγάλους πλωτούς ποταμούς στους οποίους εισέρχονται ακολουθώντας τα εμπορικά πλοία, με εξαίρεση τον ταυροκαρχαρία που μπορεί να ζήσει άνετα τόσο στο γλυκό όσο και αλμυρό νερό. Πολλά γνωστά είδη όπως ο λευκός καρχαρίας, ο καρχαρίας τίγρης, ο γλαυκοκαρχαρίας, ο καρχαρίας μάκο και ο σφυροκέφαλος είναι κορυφαίοι κυνηγοί. Ωστόσο, παρά το θαυμασμό που προκαλούν στον άνθρωπο, συχνά κινδυνεύουν από δραστηριότητές τους, όπως η αλιεία.

Η ονομασία «καρχαρίας» προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη *κάρχαρον* (= πριόνι), λόγω του σχήματος και της διάταξης της οδοντοστοιχίας του.

Άρης Βουλγαράκης

Καμηλοπάρδαλη-Giraffe

Η καμηλοπάρδαλη είναι το ψηλότερο ζώο στον κόσμο. Ανήκει στην τάξη των Αρτιοδάκτυλων, στο οποίο ανήκει ένα μόνο είδος, η Καμηλοπάρδαλη η καμηλοπάρδαλις (*Giraffacamelopardalis*) είναι επίσης γνωστή ως Καμηλοπάρδαλις η κοινή. Το εν λόγω είδος έχει αρκετές ποικιλίες και ζει σε αγέλες θηλυκών με τα μικρά τους, τα οποία έχουν ένα αρσενικό για αρχηγό.

Είναι θηλαστικό και φυτοφάγο. Πήρε το όνομά της από τον συνδυασμό των λέξεων «Καμήλα» και «Λεοπάρδαλη». Το ύψος της φτάνει τα 5,5 μέτρα και το βάρος της τα 1.350 κιλά. Το σώμα της καλύπτεται από παχύ δέρμα και φέρει καφετιές κηλίδες. Το κεφάλι της φαντάζει μικροσκοπικό σε σχέση με το μακρύ λαιμό της και καταλήγει σε δύο μικρά κέρατα. Έχει μεγάλα υγρά μάτια και ευκίνητα αυτιά. Η όραση και η ακοή της είναι πολύ ανεπτυγμένες. Η καμηλοπάρδαλη βαδίζει αργά, και όταν παραστεί ανάγκη μπορεί να τρέξει με ταχύτητα 30 χιλιομέτρων.

Τρέφεται με φύλλα και βλαστούς ψηλών δέντρων που είναι απρόσιτα στα άλλα ζώα. Όταν θέλει να πάρει κάτι από το έδαφος ή να πει νερό ανοίγει τα μπροστινά πόδια της ή γονατίζει λυγίζοντάς τα. Ωστόσο, η καμηλοπάρδαλη δεν πίνει συχνά νερό διότι, λόγω ύψους, είναι αναγκασμένη να ακολουθήσει ολόκληρη διαδικασία για να σκύψει, οπότε εκείνη τη στιγμή γίνεται πολύ ευάλωτη στους εχθρούς της.

Η καμηλοπάρδαλη ζει στην Κεντρική Αφρική. Κατά μέσο όρο ζει ως 30 χρόνια. Είναι κοινωνικό ζώο. Ζει σε ομάδες των 12-15 ατόμων που αποτελείται από ένα αρσενικό και τα θηλυκά με τα μικρά τους. Είναι ζώο φιλήσυχο και συνήθως τρέπεται σε φυγή για να γλιτώσει από τα σαρκοφάγα ζώα. Η νεογέννητη καμηλοπάρδαλη έχει ύψος 1,5 μέτρα και βάρος 55 κιλά. Καθημερινά η καμηλοπάρδαλη περνάει 12 ώρες βόσκοντας και κοιμάται βαθιά 20 λεπτά το 24ωρο. Η καμηλοπάρδαλη γεννάει όρθια και το μωρό της πέφτει στο έδαφος από ύψος 1,5 μέτρου.

ΓΑΤΑ- Cat

Η γάτα (*Feliscatus* - Αίλουρος η γαλή η *Felissilvestriscatus*) είναι ζώο που ανήκει στην οικογένεια των Αιλουροειδών. Πρόκειται για το πιο διαδεδομένο κατοικίδιο ζώο. Ζει στο περιβάλλον του ανθρώπου εδώ και τουλάχιστον 9.500 χρόνια.

Δεινός θηρευτής, η γάτα κυνηγά πάνω από 1.000 είδη ζώων για τροφή. Μπορεί να εκπαιδευτεί ώστε να υπακούει σε απλές διαταγές. Οι γάτες επίσης έχει διαπιστωθεί ότι μαθαίνουν να χειρίζονται απλούς μηχανισμούς, όπως πόμολα πόρτας. Τα ζώα χρησιμοποιούν μια ποικιλία φωνών και ένα είδος γλώσσας του σώματος που τους χρησιμεύει στη μεταξύ τους επικοινωνία. Τα νιαουρίσματα, τα γουργουρίσματα και τα μουγκρίσματα είναι από τους πιο γνωστούς τρόπους επικοινωνίας. Το 1906 ιδρύθηκε η Διεθνής Ένωση Φίλων της Γάτας (CatFancier'sAssociation, αρκτικόλεξο CFA).

Στην Κίνα οι γάτες εκτρέφονται με σκοπό το εμπόριο της γούνας τους. Το γεγονός ότι στοιβάζονται σε κλουβιά και θανατώνονται έχει προκαλέσει αντιδράσεις από φιλοζωικές κυρίως οργανώσεις παγκοσμίως.

Βασιλική Γρηγορίου

ΛΙΟΝΤΑΡΙ - LION

Το **λιοντάρι** (*Panthera leo* - Πάνθηρ ο λέων) ανήκει στο γένος *Panthera* της οικογένειας των Αιλουρίδων. Καθώς κάποια αρσενικά υπερβαίνουν τα 250 κιλά σε βάρος είναι το δεύτερο μεγαλύτερο αιλουροειδές μετά την τίγρη που υπάρχει σήμερα. Λιοντάρια σε άγρια κατάσταση υπάρχουν πλέον στην Υποσαχάρια Αφρική και στην Ασία που έχει μείνει ένας πληθυσμός στη βορειοδυτική Ινδία που κινδυνεύει άμεσα από αφανισμό ενώ έχει εξαφανιστεί από τη Βόρεια Αφρική, τη Μέση Ανατολή και τη Δυτική Ασία στα ιστορικά χρόνια. Μέχρι το ύστερο Πλειστόκαινο, περίπου 10.000 χρόνια πριν, το λιοντάρι ήταν το πλέον διασκορπισμένο μεγάλο επίγειο θηλαστικό μετά τον άνθρωπο. Βρίσκονταν στο μεγαλύτερο μέρος της Αφρικής, μεγάλο μέρος της Ευρασίας από τη δυτική Ευρώπη έως την Ινδία, και στην Αμερική από το Γιούκον έως το Περου.

Τα λιοντάρια στη φύση ζουν περίπου 10-14 χρόνια, ενώ σε αιχμαλωσία μπορούν να ζήσουν πάνω από 20 χρόνια. Σε άγρια κατάσταση τα αρσενικά σπανίως ζουν πάνω από 10 χρόνια, καθώς οι τραυματισμοί από τις συνεχόμενες μάχες με αντίπαλα αρσενικά μειώνουν δραστικά τη μακροζωία τους. Ο συνηθισμένος τόπος διαμονής των λιονταριών είναι η σαβάνα και οι γρασιδότοποι, αν και μπορεί να βρεθούν και σε θαμνώδεις περιοχές και δάση. Είναι ασυνήθιστα κοινωνικά ζώα σε σχέση με τα υπόλοιπα αιλουροειδή. Μια αγέλη λιονταριών συνήθως αποτελείται από συγγενικά θηλυκά, τα νεογνά τους και ένα μικρό αριθμό ενήλικων αρσενικών. Τα θηλυκά συνήθως κυνηγούν μαζί σε ομάδες, κυρίως μεγάλα σπληφόρα. Τα λιοντάρια είναι κυρίαρχα αρπακτικά, παρόλο που τρώνε και θνησιμαία αν δοθεί η ευκαιρία. Ενώ συνήθως δεν κυνηγούν ανθρώπους επιλεκτικά, έχουν παρατηρηθεί περιπτώσεις λιονταριών που αναζητούσαν ανθρώπινα θηράματα.

Νίκος Παπαστεργίου

Ιαγουάρος - Jaguar

Ο **ιαγουάρος** ή **τζάγκουαρ** (*Panthera onca* - Πάνθηρ η όνκα), προφέρεται στα βραζιλιάνα πορτογαλικά **Ζαγκουάρ** και στα ισπανικά **Χαγουάρ**: βραζιλιανή πορτογαλική προφορά ΔΦΑ: [ʒɛˈgwaw], ισπανική προφορά: [χαˈɣwax], είναι σαρκοφάγο θηλαστικό που κατοικεί στη Νότια και Κεντρική Αμερική από την Παταγονία ως την Αριζόνα.

Το όνομα ιαγουάρος προέρχεται από την Ινδιάνικη λέξη jaguara που σημαίνει "αυτός που σκοτώνει με ένα πήδημα". Το όνομα του γένους Πάνθηρ σημαίνει στα αρχαία ελληνικά "θηρευτής (κυνηγός) των πάντων".

Ο ιαγουάρος εκτείνεται από την Παταγονία ως την Αριζόνα επειδή είναι πολύ ευπροσάρμοστο ζώο. Περιοριστικό όριο στην εξάπλωσή του αποτελεί το υψόμετρο. Το μέγιστο υψόμετρο στο οποίο επιβιώνει συνήθως ο ιαγουάρος είναι τα 1.800 ως τα 2.000 μέτρα. Έχουν όμως βρεθεί και άτομα στα 3.000 μέτρα, κυρίως σε μία ζώνη της Βολιβίας όπου οι διακυμάνσεις στη θερμοκρασία μεταξύ μέρας και νύχτας είναι πολύ μεγάλες. Το περιβάλλον του είναι τα δάση του Ισημερινού και οι όχθες των ποταμών, αλλά συναντάται και στα τροπικά δάση, στις ημερήμιους της Καλιφόρνιας, καθώς και στα κεντρικά υψίπεδα του Περού. Πριν την άφιξη των Ισπανών κατοικούσε και στις πάμπας της Αργεντινής, αλλά εξολοθρεύτηκε σχεδόν αμέσως διότι δεν είχε σημείο να κρυφτεί. Οι ιαγουάροι επίσης μετακινούνται αρκετά συχνά, κυρίως στις ισημερινές και τροπικές περιοχές λόγω των πλημμυρών και συχνά φτάνουν σε φάρμες όπου επιδίδονται στο κυνήγι των οικοσίστων ζώων και βρίσκουν γρήγορο θάνατο εξαιτίας των αγροτών.

Λόγω της απομόνωσής του και της ελλείψεως ανταγωνισμού με άλλα σαρκοφάγα, ο ιαγουάρος έχει μια αρκετά αρχέγονη εμφάνιση, η οποία όμως τον βοηθάει στο κυνήγι. Το κεφάλι του είναι ρωμαλέο με προεξέχον σαγόκι και πανίσχυρα δόντια, που όταν κλείνουν γίνονται θανάσιμα, αλλά μπορούν να μεταφέρουν ένα αντικείμενο χωρίς αυτό να πάθει ζημιά. Τα άκρα του φέρουν κοφτερά νύχια τα οποία τεντώνονται χάρη σε ένα μηχανισμό παρόμοιο με αυτόν του σουγιά. Το δέρμα του έχει κοντό, απαλό τρίχωμα που στη ράχη έχει πορτοκαλοκαφέ χρώμα με μαύρες βούλες, ενώ όσο πλησιάζει προς την κοιλιά τόσο ανοίγει το χρώμα, μικραίνουν και αραιώνουν οι βούλες. Ο χρωματισμός αυτός το βοηθάει να κρύβεται αποτελεσματικά μέσα στη βλάστηση και να κυνηγάει τα θύματά του. Μερικές φορές παρατηρείται το φαινόμενο του μελανισμού, και έχουμε κατάμαυρα δείγματα, ενώ υπάρχουν και περιπτώσεις αλφισμού. Το μήκος του κυμαίνεται από 1,5 ως 2 μέτρα και βάρος από 115 ως 150 κιλά. Στην άγρια φύση οι ιαγουάροι ζουν ως 22 χρόνια.

Χρήστος Παπαχρήστος

ΣΚΥΡΙΑΝΟ ΑΛΟΓΑΚΙ- Pony from Skyros island

Σήμερα το Σκυριανό αλογάκι είναι μία από τις πιο σπάνιες φυλές αλόγων του κόσμου. Στις αρχές της δεκαετίας του 90 ήταν καταγεγραμμένα 220 καθαρόαιμα σε όλη την Ελλάδα, από τα οποία 120 βρίσκονταν στην Σκύρο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση τα έχει περιλάβει ανάμεσα στις σπάνιες φυλές αγροτικών ζώων και χρηματοδοτεί τις πρωτοβουλίες που έχουν σκοπό την προστασία τους. Τέτοιου είδους πρωτοβουλίες υπάρχουν από τη Γεωπονική σχολή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης που τα εκτρέφει στο αγρόκτημα της σχολής, από την κυρία Σύλβια Δημητριάδη Steen με το σχέδιο *SILVA* στην Κέρκυρα, από το αγρόκτημα *Αμφίκαια* στην Αμφίκλεια Παρνασσού, από το κτήμα *Ιππόλυτος* στο Φαλάνη Λάρισας και από την Ένωση *Μικρόσωμης Φυλής Αλόγων Σκύρου* στην Σκύρο. Στα πλαίσια των προγραμμάτων προστασίας είναι και η απαγόρευση, με απόφαση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, πώλησης αλόγων εκτός νησιού με εξαίρεση για τους επιβήτορες. Καθώς και η δημιουργία γενεαλογικών βιβλίων.

Οι σημαντικότερες απειλές σήμερα είναι η καταστροφή του βιοτόπου τους στη νοτιοανατολική Σκύρο, υπάρχει πρόγραμμα εγκατάστασης ανεμογεννητριών παρόλο που η περιοχή είναι ενταγμένη στο δίκτυο NATURA 2000. Η αναπαραγωγή με γαϊδούρια με αποτέλεσμα να γεννιούνται μουλάρια και όχι αλόγα. Ο εγκλεισμός των θηλυκών, από τους ιδιοκτήτες τους, σε στάβλους όλο τον χρόνο για να αποφεύγουν εγκυμοσύνες άρα και επιπλέον έξοδα.

Μαριέττα Τσιακμάκη

Δελφίνι - Dolphin

Τα περισσότερα δελφίνια βλέπουν πολύ καλά τόσο μέσα όσο και έξω από το νερό, ενώ η ακοή τους είναι ανώτερη από αυτήν του ανθρώπου. Αν και έχουν από ένα μικρό αυτί σε κάθε πλευρά του κεφαλιού τους, πιστεύεται ότι η ακοή μέσα στο νερό γίνεται με τη μετάδοση των ηχητικών κυμάτων από την κάτω σιαγόνα στο μέσο ους. Η ακοή τους χρησιμοποιείται και σαν σύστημα ηχοεντοπισμού, που τα βοηθά να προσανατολίζονται και να κινούνται. Πιστεύεται ότι σε αυτό βοηθά η διάταξη των δοντιών τους, που συλλέγουν σαν κεραίες τους ήχους και βοηθούν στον καθορισμό της θέσης των αντικειμένων. Η αφή τους είναι επίσης αρκετά καλή, ενώ στερούνται οσφρητικών νεύρων και για το λόγο αυτό πιστεύεται ότι απουσιάζει σε αυτά η αίσθηση της όσφρησης.¹ . Ωστόσο, διαθέτουν γεύση και μπορούν να προτιμούν συγκεκριμένα είδη ψαριών. Ο αισθητηριακός ρόλος των τριχών στο ρύγχος τους, αν υπάρχει, είναι άγνωστος. Τα δελφίνια έχουν την ικανότητα να εκπέμπουν ήχους, με τους οποίους επικοινωνούν αλλά και για να κυνηγήσουν την τροφή τους. Όταν κυνηγούν, τα σήματα αυξάνονται από 1 σε 500 το δευτερόλεπτο, ώστε να σχηματίζουν ακριβείς εικόνες στον εγκέφαλό τους. Οι ήχοι που αναγνωρίζονται διακρίνονται μόλις σε τρεις κατηγορίες, μία από τις οποίες είναι τα σφυρίγματα, με τα οποία μπορούν να μεταφέρουν μηνύματα το ένα στο άλλο αλλά και αναγνωριστικά της ταυτότητας κάθε δελφινιού. Τα δελφίνια χρησιμοποιούν επίσης ριπές παλμών, ο ρόλος των οποίων δεν έχει αποσαφηνιστεί ακόμα, καθώς και πλαταγίσματα (ή κλικ), τα οποία χρησιμοποιούνται για ήχους που παράγουν θαλάσσια ζώα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΧΑΔΟΥΛΟΥ

Γατόπαρδος - Cheetah

Ο **Γατόπαρδος** είναι σαρκοφάγο θηλαστικό της οικογενείας των αιλουριδών. Ανήκει στην υποοικογένεια των αιλουριδών και εντάσσεται ανάμεσα στα μέλη μιας «ομάδας» που απαρτίζουν τις αποκαλούμενες *αγριόγατες*, που περιλαμβάνει διάφορα γένη και της οποίας αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα μέλη. Το είδος έχει την επιστημονική ονομασία *Acinonyx jubatus*, απαντά αποκλειστικά στην Αφρική και στο Ιράν και περιλαμβάνει 5 υποείδη.

Ο γατόπαρδος, ένα από τα λιγότερα ζώα της επονομαζόμενης *Χαρισματικής Μεγαπανίδας (Charismatic Megafauna)*, αποτελεί άμεσα αναγνωρίσιμο είδος, με το χαρακτηριστικό μοτίβο από μαύρες κηλίδες στο ξανθό-μπεζ υπόστρωμα του τριχώματος και τις λεπτές, μαύρες γραμμώσεις (*δακρυϊκές λωρίδες*) στις πλευρές του προσώπου του. Πολλές φορές, ιδιαίτερα από κάποια απόσταση συγχέεται με την λεοπάρδαλη λόγω παρόμοιου χρωματισμού στο τρίχωμα, η οποία όμως έχει εντελώς διαφορετικό σωματότυπο και οι κηλίδες που διαθέτει είναι *ροζέτες* και όχι απλές στίξεις.

Ο γατόπαρδος θεωρείται από τα πλέον δημοφιλή και αγαπητά αιλουροειδή, λόγω του ευγενικού «χαρακτήρα» του -είναι το μόνο μεγάλο αιλουροειδές που μπορεί να εξημερωθεί και δεν έχει καταγραφεί να επιτίθεται στον άνθρωπο 'γι' αυτό και είναι από τα πλέον μελετημένα, ως προς την ηθολογία τους, σαρκοφάγα. Ωστόσο, ο γατόπαρδος είναι κυρίως διάσημος λόγω της εκπληκτικής ταχύτητάς του, την οποία μπορεί να αναπτύξει κατά την καταδίωξη της λείας του, στοιχείο που οφείλεται αποκλειστικά στην εξειδικευμένη του σωματοδομή, και τού έχει αποδώσει, δικαίως, τον τίτλο του *ταχύτερου χερσαίου οργανισμού* στον Πλανήτη (βλ. Μορφολογία, Ταχύτητα). Επίσης, θετική εντύπωση δημιουργεί στους ερευνητές η αφοσίωση που δείχνουν μεταξύ τους τα αρσενικά, όταν σχηματίζουν τις σφιχτοδεμένες ομάδες που μένουν μαζί, συχνά για όλη τους τη ζωή (βλ. Ηθολογία).

Πέρα από την αναμφισβήτητη οικολογική σπουδαιότητά του, ο γατόπαρδος είναι από εκείνα τα ζώα πάνω στα οποία στηρίζεται η τουριστική «βιομηχανία» πολλών αφρικανικών χωρών. Τα περισσότερα σαφάρι που οργανώνονται περιλαμβάνουν στο «μενού» τους, μία από τις σπουδαιότερες εμπειρίες που μπορεί να βιώσει κάποιος, την παρακολούθηση αυτού του εκπληκτικού ζώου να κυνηγάει, κάτι που έχει αποτυπωθεί αμέτρητες φορές στον κινηματογράφο, την τηλεόραση και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Δημήτρης Μουρογιάννης

Ελέφαντας- Elephant

Οι **Ελέφαντες** είναι μεγάλα θηλαστικά της οικογένειας των Ελεφαντιδών και της τάξεως των Προβοσκιδοειδών. Παραδοσιακώς, αναγνωρίζονται δύο είδη, ο αφρικανικός ελέφαντας (*Loxodonta africana* - *Λοξόδοντα η αφρικανή*) και ο ασιατικός ελέφαντας (*Elephas maximus* - *Ελέφας ο μάξιμος*), αν και ορισμένα στοιχεία δείχνουν ότι οιαφρικανικοί ελέφαντες της σαβάνας και ο αφρικανικοί ελέφαντες των δασών αποτελούν ξεχωριστά είδη (*L. africana* - *Λ. αφρικανή* και *L. cyclotis* - *Λ. κύκλωτις* αντιστοίχως). Οι ελέφαντες είναι διάσπαρτοι σε όλη τηνυπποσαχάρια Αφρική, την νότια Ασία και την νοτιοανατολική Ασία. Οι Ελεφαντίδες είναι η μόνη επιζώσα οικογένεια της τάξεως των Προβοσκιδοειδών· άλλες, τώρα εξαφανισμένες, οικογένειες της τάξεως περιλαμβάνουν ταμαμούθ και τους μαστόδοντες. Οι αρσενικοί αφρικανικοί ελέφαντες είναι τα μεγαλύτερα επιζώντα χερσαία ζώα και μπορούν να φτάσουν σε ύψος τα 4 μέτρα και σε βάρος τα 7000 χιλιόγραμμα. Όλοι οι ελέφαντες έχουν πολλά ιδιαίτερα χαρακτηριστικά εκ των οποίων το πλέον αξιοσημείωτο είναι μία μεγάλη προβοσκίδα, χρησιμοποιούμενη για πολλούς σκοπούς, ιδιαίτερα στην αναπνοή, στην ανύψωση του νερού και στην σύλληψη αντικειμένων. Οικοπτήρες τους αναπτύσσονται σε χαυλιόδοντες, οι οποίοι εξυπηρετούν ως όπλα και ως εργαλεία για τη μετακίνηση αντικειμένων και το σκάψιμο. Τα μεγάλα πτερύγια των αυτιών των ελεφάντων βοηθούν στον έλεγχο της θερμοκρασίας του σώματός τους. Τα πόδια τους, που μοιάζουν με κίονες, μπορούν να φέρουν το μεγάλο τους βάρος. Οι αφρικανικοί ελέφαντες έχουν μεγαλύτερα αυτιά και κοίλη ράχη ενώ οι ασιατικοί ελέφαντες έχουν μικρότερα αυτιά και κυρτή ή επίπεδη ράχη.

Οι ελέφαντες είναι χορτοφάγοι και μπορούν να βρεθούν σε διάφορα ενδιαίτηματα όπως οι σαβάνες, τα δάση, οι έρημοι και τα τενάγη. Προτιμούν να μένουν κοντά σε νερό. Θεωρούνται ότι είναι βασικά είδη λόγω της επιδράσεώς τους στα περιβάλλοντά τους.

Έλενα Μαργαρίτη

Χελώνα Καρέτα-Καρέτα *Caretta-Caretta* Turtle

Η **καρέτα καρέτα** (*Caretta caretta*) ή **χελώνα καρέτα** () είναι είδος θαλάσσιας χελώνας με παγκόσμια κατανομή. Ανήκει στην οικογένεια των χελωνοειδών. Οι χελώνες κατά μέσο όρο έχουν μήκος 90 cm όταν αναπτυχθούν πλήρως, αν και έχουν ανακαλυφθεί μεγαλύτερα δείγματα έως 280 cm. Η ενήλικη χελώνα ζυγίζει περίπου 135 kg, με τα μεγαλύτερα δείγματα να ζυγίζουν περισσότερο από 450 kg. Το χρώμα του δέρματος κυμαίνεται από κίτρινο έως καστανό και το κέλυφος είναι συνήθως κοκκινωπό-καφέ. Δεν είναι ορατές εξωτερικές διαφορές ως προς το φύλο μέχρις ότου η χελώνα ενηλικιωθεί. Η πιο προφανής διαφορά είναι ότι τα ενήλικα αρσενικά έχουν πιο χοντρές ουρές και μικρότερο πλάστρο από τα θηλυκά.

Η *Caretta caretta* απαντά στον Ατλαντικό, τον Ειρηνικό και τον Ινδικό Ωκεανό, καθώς επίσης και τη Μεσόγειο Θάλασσα. Περνάει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της σε

θαλασσινό νερό και εκβολές, με τα θηλυκά να βγαίνουν για λίγο στην ξηρά για να γεννήσουν τα αυγά. Η *Caretta caretta* έχει χαμηλό ρυθμό αναπαραγωγής τους: τα θηλυκά γεννούν κατά μέσο όρο τέσσερις ομάδες αυγών και στη συνέχεια να γίνονται ανενεργές και δεν μπορούν να ξανά ωοτοκήσουν για τα δύο έως τρία έτη. Η *Caretta caretta* φθάνει στη σεξουαλική ωριμότητα σε ηλικία 17-33 ετών και έχει διάρκεια ζωής 47-67 χρόνια. Η *Caretta caretta* είναι παμφάγο ζώο και τρέφεται

κυρίως με ασπόνδυλα του βυθού. Τα μεγάλα και ισχυρά σαγόνια της χρησιμεύουν ως ένα αποτελεσματικό εργαλείο για να κομματιάσει το θήραμά του. Τα μικρά έχουν πολυάριθμους εχθρούς: τα αυγά είναι ιδιαίτερα ευάλωτα σε χερσαίους θηρευτές. Μόλις οι χελώνες ενηλικιωθούν, το μεγάλο μέγεθός τους έχει ως αποτέλεσμα μόνο μεγάλα θαλάσσια ζώα, όπως οι καρχαρίες, να τις κυνηγούν. Οι χελώνες *Caretta caretta* θεωρούνται είδος υπό εξαφάνιση και προστατεύονται από τη Διεθνή Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης. Ο παρατημένος αλιευτικός εξοπλισμός είναι υπεύθυνος για πολλούς θανάτους χελωνών. Οι χελώνες μπορούν επίσης να πάθουν ασφυξία εάν είναι παγιδευμένες σε αλιευτικές τράτες. Οι ειδικές συσκευές έχουν τοποθετηθεί στα δίκτυα στο πλαίσιο των προσπαθειών για τη μείωση της θνησιμότητας, παρέχοντας μια οδό διαφυγής για τις χελώνες. Η απώλεια των κατάλληλων παραλιών ωοτοκίας και η εισαγωγή νέων αρπακτικών έχουν επίσης επηρεάσει τον πληθυσμό των χελωνών. Οι προσπάθειες για την αποκατάσταση του αριθμού τους απαιτούν διεθνή συνεργασία, δεδομένου ότι οι χελώνες περιφέρονται σε τεράστιες εκτάσεις του ωκεανού και οι παραλίες ωοτοκίας είναι διασκορπισμένες σε διάφορες χώρες.

Ελευθερία Κωτούλα

Γκρίζος Λύκος - Wolf

Ο Γκρίζος λύκος (κοινά αναφερόμενος ως λύκος) είναι σαρκοφάγο θηλαστικό της οικογενείας των Κυνιδών, της οποίας αποτελεί το μεγαλύτερο και ισχυρότερο μέλος. Απαντά σε εκτεταμένες περιοχές του Βορείου ημισφαιρίου, κυρίως όμως στα μεγάλα γεωγραφικά πλάτη του (εξαιρούνται τα διακριτά υποείδη σκύλος και ντίνγκο). Η επιστημονική ονομασία του είδους (sensu lato) είναι *Canis lupus* και περιλαμβάνει 36-40 υποείδη, αναλόγως του ταξινομικού φορέα.

Επειδή επικρατεί μεγάλη σύγχυση γύρω από την ονομασία «λύκος» -όπως αυτή χρησιμοποιείται υπό την κοινή/λαϊκή της έννοια- το παρόν λήμμα αναφέρεται **μόνον** στις ταξινομικές μονάδες (taxa) του Βορείου ημισφαιρίου (ευρασιατικοί και αμερικανικοί λύκοι) που αποκαλούνται με την γενικότερη ονομασία «γκρίζοι λύκοι» και αποτελούν την πλειονότητα του είδους. Σε αυτά **δεν** περιλαμβάνονται εκείνα τα είδη που θεωρούνται διακριτά από τους γκρίζους λύκους ή εκείνα τα υποείδη που, ενώ ανήκουν στο ίδιο είδος (*Canis lupus*), εξετάζονται ξεχωριστά, επειδή αποτελούν ταξινομικές μονάδες με ιδιαίτερα μορφολογικά ή ηθολογικά χαρακτηριστικά, κυρίως όμως λόγω του ότι διαδραματίζουν ιδιαίτερο ρόλο λόγω γεωγραφικής απομόνωσης, ή λόγω της ιδιαίτερης σχέσης τους με τον άνθρωπο, όπως ο κόκκινος λύκος, ο σκύλος και το ντίνγκο. Επίσης, δεν περιλαμβάνονται κάποια κυνόμορφα θηλαστικά που, και αυτά αποκαλούνται «λύκοι», αλλά για προφανείς λόγους δεν μπορούν να περιληφθούν στους «γνήσιους» λύκους, όπως ο αφρικανικός λύκος (*C. lupus lupaster*) ή ο εξαφανισμένος λύκος της Τασμανίας .

Αντώνης Χαδουλός

Γορίλας - Gorilla

Οι γορίλες είναι εδαφόβιοι και περπατούν στηριζόμενοι στις γροθιές των χεριών τους, επειδή τα μπροστινά άκρα είναι μεγαλύτερα από τα πίσω, με τη ράχη τους ελαφρά ανασηκωμένη. Ζουν σε μικρές κοινωνικές ομάδες, κατά μέσον όρο 15 ατόμων, οι οποίες αποτελούνται συνήθως από ένα ενήλικο αρσενικό, μερικά θηλυκά και τους ανήλικους απογόνους τους. Περιοδικά μπορεί να υπάρχουν στην ομάδα και νεαρά αρσενικά άτομα, τα οποία όμως δεν ζευγαρώνουν με τα θηλυκά. Ο γηραιότερος αρσενικός με την ασημένια ράχη είναι ο αρχηγός, που καθοδηγεί την ομάδα.

Κατά τη διάρκεια της ημέρας, μετακινούνται στο δάσος αναζητώντας φρούτα, σαρκώδεις βλαστούς και φύλλα, απαραίτητα για τη διατροφή τους. Το βράδυ ετοιμάζουν πρόχειρα καλύμματα από φύλλα και κλαδιά. Τα ενήλικα αναπαύονται ξαπλωμένα στο έδαφος, ενώ τα μικρά και μερικά θηλυκά κοιμούνται σε φωλιές, που κατασκευάζουν ανάμεσα στα κλαδιά των δέντρων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο γορίλας αρχίζει να χτυπά με τις γροθιές του το στήθος του, που ηχεί σαν τύμπανο, ενώ συγχρόνως βγάζει υπόκωφες κραυγές και ισχυρά μουγκρητά. Η συμπεριφορά αυτή εκ μέρους των αρσενικών, πιθανόν να αποτελεί επίδειξη δύναμης ή να αποσκοπεί στον εκφοβισμό των εχθρών. Παρά την εκφοβιστική αυτή πτυχή, οι γορίλες είναι γενικά ακίνδυνα ζώα.

Κακαγιάννης Νικόλαος

Κουκουβάγια - Owl

Σύμφωνα με τις επικρατέστερες ετυμολογικές προσεγγίσεις η λέξη γλαυξ έχει άμεση σχέση με το γλαυκός (ο έχων ανοιχτό γαλάζιο χρώμα) και δόθηκε στα συγκεκριμένα πτηνά από τους αρχαίους Έλληνες εξαιτίας του λαμπερού και σπινθηροβόλου βλέμματος του πουλιού. Η επιστημονική ονομασία Strigiformes (Στριγγόμορφα), καθώς και το όνομα της οικογένειας των Στριγγιδών, ετυμολογούνται από το αρχαίο ελλ. *στρίγξ*, λατ. *strix*, το οποίο αποτελεί ηχομιμητικό της εκφραστικής φωνής του πουλιού και έχει άμεση σχέση με το ρήμα "τρίζω", καθώς και με το νεοελληνικό "στρίγγλα". "Τυτώ" ήταν στην αρχαιότητα, όπως και σήμερα, το όνομα της γλαύκας "Τυτώ η λευκή" (ΤΟι γλαύκες έχουν ιδιαίτερη μορφή, η οποία χαρακτηρίζεται από αξιοσημείωτες προσαρμογές στις ανάγκες ενός νυκτόβιου θηρευτή. Έχουν μακριές και στρογγυλεμένες φτερούγες, κοντή ουρά και ένα δυσαναλόγως μεγάλο κεφάλι με ένα δισκοειδές μεγάλο πρόσωπο. Τα ράμφη τους είναι κυρτά και γαμψά. Όλες οι γλαύκες έχουν ιδιαίτερα οξυμένες τις αισθήσεις της ακοής και της οράσεως. Τα μάτια είναι τοποθετημένα μπροστά, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται στερεοσκοπική όραση, κάτι το οποίο είναι απαραίτητο σε κάθε θηρευτή, ώστε να μπορεί να κάνει σωστή εκτίμηση .

Γεωργία Αποστόλου

Τίγρης - Tiger

Η τίγρη (θηλ.) ή ο τίγρης (αρσ.) είναι σαρκοφάγο θηλαστικό της οικογενείας των αιλουριδών, της οποίας αποτελεί το μεγαλύτερο και ισχυρότερο μέλος. Το είδος έχει την επιστημονική ονομασία *Panthera tigris*, απαντά αποκλειστικά στην ασιατική ήπειρο και διακρίνεται σε 9 υποείδη, από τα οποία τα 3 θεωρούνται εξαφανισμένα. Η τίγρη, ένα από τα λιγοστά ζώα της επονομαζομένης Χαρισματικής Μεγαπανίδας (Charismatic Megafauna), αποτελεί ένα από τα πλέον αναγνωρίσιμα είδη στην υφήλιο, με το χαρακτηριστικό μοτίβο από κάθετες, σκούρες ραβδώσεις σε κοκκινοπορτοκαλί υπόστρωμα στην άνω επιφάνεια και, την πιο ανοιχτόχρωμη κάτω επιφάνεια του σώματός της.

Είναι το μεγαλύτερο είδος «γάτας» (Felidae), φθάνοντας σε συνολικό -μαζί με την ουρά- μήκος σώματος μέχρι και 3,3 μέτρα και βάρος έως 306 κιλά. Έχει εξαιρετικά ευμεγέθεις κυνόδοντες, τους μεγαλύτερους από τα αιλουροειδή με ύψος μύλης 74,5 έως και 90 χιλιοστά. Σε ζωολογικούς κήπους, κάποιες τίγρεις έχουν ζήσει για 20 έως 26 έτη, που φαίνεται επίσης να είναι η διάρκεια ζωής τους στην άγρια φύση. Πρόκειται για εξαιρετικά εδαφικό και, σε γενικές γραμμές, μοναχικό ζώο, που συχνά απαιτεί μεγάλα σε έκταση ενδιαιτήματα για να υποστηριχθούν οι απαιτήσεις στη λεία του. Αυτό, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ζει σε μερικές από τις πιο πυκνοκατοικημένες περιοχές στη Γη, έχει προκαλέσει σημαντικές συγκρούσεις με τον άνθρωπο. Οι τίγρεις, κάποτε, εξαπλώνονταν σε όλη την Ασία, από την Τουρκία στα δυτικά μέχρι την ανατολική ακτή της Ρωσίας, στα ανατολικά. Κατά τα τελευταία 100 χρόνια, όμως, έχουν απωλέσει το 93% της ιστορικής κατανομής τους και, έχουν εκριζωθεί από την Κ. και ΝΔ. Ασία, από τα νησιά της Ιάβας και του Μπαλί, καθώς και από μεγάλες περιοχές της Α. και ΝΑ. Ασίας. Σήμερα εξαπλώνονται σε οικοσυστήματα που, ποικίλλουν από τη σιβηρική тайγκα μέχρι τα ανοικτά λιβάδια και τους τροπικούς μαγκρόβιους βάλτους. Τα 6 υποείδη τίγρης που ζουν σήμερα, έχουν χαρακτηριστεί ως κινδυνεύοντα (EN) από την IUCN (κριτήρια A2bcd+4bcd, 2011).

Βασίλης Πολύζος

Πγκουίνος-Penguin

Ο **πιγκουίνος** είναι θαλάσσιο πουλί που δεν μπορεί να πετάξει και ζει στο Νότιο Ημισφαίριο. Ο αριθμός των ειδών των πιγκουίνων έχει αποτελέσει θέμα διαφωνίας. Ο αριθμός των καταγεγραμμένων ειδών κυμαίνεται από 6 έως 19. Αν και όλα τα είδη πιγκουίνων κατάγονται από το Νότιο Ημισφαίριο, δεν ζουν μόνο σε παγωμένες περιοχές όπως η Ανταρκτική, αντίθετα με τη διαδεδομένη πεποίθηση. Στην πραγματικότητα μόνο μερικά είδη πιγκουίνων ζουν σε τόσο νότια γεωγραφικά πλάτη. Τρία είδη ζουν στους τροπικούς, ένα ζει στα Νησιά Γκαλαπάγκος και καμιά φορά θα ανέβει και βόρεια του Ισημερινού προκειμένου να βρει τροφή. Το μεγαλύτερο είδος είναι ο Αυτοκρατορικός πιγκουίνος (*Aptenodytes forsteri* - *Απτηνοδύτης του Φόρστερ*): τα ενήλικα πουλιά έχουν μέσο ύψος 1,1 μέτρα και ζυγίζουν 35 κιλά ή και περισσότερο. Το μικρότερο είδος είναι ο Μικρός Μπλε Πιγκουίνος που έχει ύψος περίπου 40 cm και ζυγίζει 1 κιλό. Οι μεγαλύτεροι πιγκουίνοι διατηρούν τη θερμότητά του σώματός τους πιο αποτελεσματικά, κι έτσι ζουν στα ψυχρότερα κλίματα, ενώ οι μικρότεροι απαντώνται στα εύκρατα ή ακόμα και στα τροπικά κλίματα. Το 2002, μια ομάδα Αργεντίνων επιστημόνων εντόπισε στις ακτές της Ανταρκτικής Χερσονήσου ένα υποείδος του Αυτοκρατορικού Πιγκουίνου που φτάνει σε ύψος τα 1,6 μέτρα. Οι περισσότεροι πιγκουίνοι τρέφονται με γαρίδες, ψάρια, καλαμάρια και άλλες θαλάσσιες μορφές ζωής που ψαρεύουν βουτώντας και κολυμπώντας κάτω από το νερό. Περνούν τη μισή ζωή τους στη θάλασσα και τη μισή στη στεριά. Όταν οι μητέρες χάσουν έναν νεοσσό μερικές φορές προσπαθούν να κλέψουν από μια άλλη, συχνά χωρίς επιτυχία αφού τα υπόλοιπα θηλυκά που βρίσκονται εκεί κοντά βοηθούν την αμυνόμενη μητέρα να υπερασπίσει τα μικρά της. Οι πιγκουίνοι δείχνουν να μη φοβούνται τους ανθρώπους, και πλησιάζουν τις ομάδες των εξερευνητών χωρίς δισταγμό.

Χρήστος Ρίκας

